

Výroky svatých – říjen

Kdybychom věděli, jak moc nás náš Pán miluje, uměli bychom radostí. Nevěřím, že jsou srdce tak tvrdá, že nemilují, když jsou tak milována.

Není možné pochopit, jakou moc má čistá duše nad dobrým Bohem. To už ne ona plní Boží vůli, ale Bůh plní vůli její.

Prostředek na pokoření satana, když v nás vzbuzuje nenávistné myšlenky vůči těm, kteří nám způsobují křivdu, je rychlá modlitba za ně. Tak zvítězí dobro nad zlem, takoví jsou svatí.

sv. Jan Maria Vianney

Kdo se nemodlí, nepotřebuje, aby ho ďábel svedl z cesty. Vrhne se do pekla sám.

Pokud žije někdo sám, lehkou se může považovat za svatého: až ve společenství pocítí, jestli je opravdu pokorný a trpělivý.

Pokrok duše nespočívá v tom, aby hodně přemýšlela, ale hodně milovala.

sv. Terezie z Avily

Ať ti, co jednou budou patřit satanovi, chodí se zasmušilou hlavou, my se máme radovat v Pánu.

Květina se nerozhlíží, je-li tu někdo, kdo k ní bude chtít přivonět. Ona prostě pomalounku vytváří svou vůni. A kdo po té vůni zatouží, přijde.

Kdo se na svého bratra rozzlobí, zabil ho ve svém srdci. Kdo považuje svého bratra za blbce, zabil ho dvakrát.

sv. František z Assisi

Když lidi soudíte, nemáte čas je milovat.

Ať každý, koho přijmete, od vás odchází lepší a šťastnější. Buďte živým výrazem Boží dobroty – svou tváří, něžností v očích, láskou v úsměvu, přízní ve vašem pozdravu.

Dřív jsem si myslela, že musím lidi obracet, ale dnes už vím, že musím lidi milovat a Bůh si je obrátí sám.

blah. Matka Tereza

Milovat je dát všechno a dát sám sebe, nejen půjčit.

Nic není malé, co se koná z lásky a pro lásku.

Bůh nepotřebuje naše díla, jen naši lásku.

sv. Terezie z Lisieux

Celá svatost spočívá v tom, že splním Boží vůli.

Večer jsem uviděla ukřižovaného Pána Ježíše. Z rukou, nohou i z boku stékala Nejsvětější krev. Po chvíli mi Pán Ježíš řekl: "Toto vše pro spásu duší. Zamysli se, dcero, co děláš pro jejich spásu ty."

Poznala jsem, že každá duše by chtěla Boží útěchy, ale v žádném případě se nechce vzdát lidských potěch: přitom tyto dvě věci vůbec nejdou dohromady.

sv. Faustyna Kowalská

Uzávěrka TRIA: příspěvky doručte do čtvrtku 20. 10. 2011

TRIO - farní list, vydává Římskokatolická farnost sv. Mořice v Kroměříži, Stojanovo náměstí 5, 767 01 Kroměříž. Tel., fax: 573 338 952. E-mail kanceláře: svmorice@svmorice.net. E-mail pro příspěvky: svmorice@svmorice.net, www.svmorice.net. Redakce P. Josef Lambor, Ing. Petr Kvapilík, Ing. Eva Blešová, Eva Šafaříková. Redakce si vyhrazuje právo na krácení nebo úpravu příspěvků v případě nutnosti. ❖ Tisk A. Michajlovič, Kroměříž, tiskárna. ❖ NEPRODEJNÉ! Copyright © 2011



Modlitbou růžence blíže k Bohu skrze Marii

V naší církvi se v tomto měsíci vytváří zvláštní prostor pro modlitbu růžence. V této modlitbě vyjadřujeme svou úctu k Panně Marii. Měli bychom jí připravit ke každému jejímu svátku alespoň malý dárek v podobě dobrých skutků, zpovědí nebo modliteb.

Měsíc říjen má něco, co ho odlišuje od jiných měsíců. Tento měsíc má v katolické církvi přívlástek růžencový měsíc. Možná ani netušíme, proč je to tak. Je to i proto, že 7. října máme památku Růžencové Panny Marie. Podívejme se do dějin, jak tato památka vznikla. Svátek Růžencové Panny Marie vznikl v 16. století, kdy Evropu ohrožovali Turci. Rozhodující bitva u Lepanta (7. října 1571) skončila vítězstvím křesťanských vojsk.

Tehdejší papež sv. Pius V. vyzýval celý svět k modlitbě růžence za dobrý výsledek této bitvy. V den bitvy se on, kardinálové a boží lid shromáždili v bazilice Santa Maria Maggiore, aby se společně modlili za vítězství. Jak se modlili, během dne papež najednou vstal a vyzval lidi, aby poděkovali za vítězství.

Zpráva z bojiště však přišla až mnohem později. Jako poděkování se v Římě rozezněly všechny zvony. Papež nařídil, aby se 7. říjen slavil jako vzpomínka na Pannu Marii Růžencovou.

Růženec patří mezi rozjímavé modlitby. Díky tomu, jak jsou v něm jednotlivé modlitby uspořádané, nám dává možnost se při něm uklidnit a ponořit se do událostí ze života Marie a Krista, kterými Bůh uskutečnil svůj spásonosný plán pro nás. Někteří říkají, že růženec je modlitbou putujících, protože je poutí duše k Bohu.

Je to tedy vhodná modlitba na cesty, když někam jdeme pěšky nebo cestujeme autobusem ráno do školy či práce. Avšak stejně jako všechny modlitby je nejkrásnější tehdy, když se ho modlíme ve společenství nebo v rodině. Jelikož celý tento měsíc je věnován Růžencové Panně Marii, zkusme i my připravit jí nějaký takový dárek. Ať už to bude v tom, že se pomodlíme každý den alespoň jeden desátek (pokud více nestihneme), případně se ho pomodlíme společně v rodině. Don Bosco říkával: „Důvěřujte Panně Marii a uvidíte, co jsou zázraky!“ Myslím, že je všichni v životě potřebujeme. Tak se nebojme obrátit na Tu, která nám je může vyprosit.

otec Vlado



List z kalendáře – říjen

| | | |
|--------|----------------|---|
| 1.10. | <i>sobota</i> | |
| 2.10. | <i>neděle</i> | 7.45 hod., 10.45 hod. - mše sv. u sv. Mořice 18.00 hod. – mše sv. u sv. Jana - díkůvzdání za úrodu 19.00 hod. – adorace u sv. Mořice |
| 3.10. | <i>pondělí</i> | 16.00 hod. – výuka náboženství pro žáky 6. - 9. tříd v učebně u sv. Mořice 18.00 hod. - příprava snoubenců na sv. manželství |
| 4.10. | <i>úterý</i> | |
| 5.10. | <i>středa</i> | 10.20 hod. - setkání maminek s dětmi 16.30 hod. – biblická hodina v učebně u sv. Mořice (viz pozvánka) 18.00 hod. – studentská mše svatá u sv. Jana Křtitele |
| 6.10. | <i>čtvrtek</i> | |
| 7.10. | <i>pátek</i> | 7.00 – 16.00 hod. – celodenní adorace na Malém Valu 15.00 – 17.00 hod. – svátost smíření u sv. Mořice 16.00 hod. – setkání malé scholy v učebně 17.30 hod. – setkání velké scholy v učebně 18.00 hod. – pravidelné setkání lektorů v Děkanátním centru pro rodinu 20.00 hod. – adorace v klášteře na Koperníkově ul. |
| 8.10. | <i>sobota</i> | |
| 9.10. | <i>neděle</i> | 7.45 hod., 10.45 hod. - mše sv. u sv. Mořice 18.00 hod. – mše sv. u sv. Jana 19.00 hod. – adorace u sv. Mořice |
| 10.10. | <i>pondělí</i> | 15.00 hod. – biblická hodina v PL (viz pozvánka) 16.00 hod. – výuka náboženství pro žáky 6. - 9. tříd v učebně u sv. Mořice 18.00 hod. - příprava snoubenců na sv. manželství |
| 11.10. | <i>úterý</i> | |
| 12.10. | <i>středa</i> | 10.20 hod. - setkání maminek s dětmi 18.00 hod. – studentská mše svatá u sv. Jana Křtitele |
| 13.10. | <i>čtvrtek</i> | 14.30 hod. – setkání seniorů ve farním klubu u sv. Mořice Srdečně zveme všechny seniory! |
| 14.10. | <i>pátek</i> | 16.00 hod. – setkání malé scholy v učebně |
| 15.10. | <i>sobota</i> | |
| 16.10. | <i>neděle</i> | 7.45 hod., 10.45 hod. - mše sv. u sv. Mořice 18.00 hod. – mše sv. u sv. Jana 19.00 hod. – adorace u sv. Mořice |
| 17.10. | <i>pondělí</i> | 16.00 hod. – výuka náboženství pro žáky 6. - 9. tříd v učebně u sv. Mořice 18.00 hod. – příprava snoubenců na sv. manželství |
| 18.10. | <i>úterý</i> | |
| 19.10. | <i>středa</i> | 10.20 hod. – setkání maminek s dětmi 18.00 hod. – studentská mše svatá u sv. Jana Křtitele |
| 20.10. | <i>čtvrtek</i> | |
| 21.10. | <i>pátek</i> | 16.00 hod. – setkání malé scholy v učebně 17.30 hod. – setkání velké scholy v učebně |
| 22.10. | <i>sobota</i> | |
| 23.10. | <i>neděle</i> | Den modliteb za misie, sbírka na misie 7.45 hod., 10.45 hod. - mše sv. u sv. Mořice 18.00 hod. - mše sv. u sv. Jana 19.00 hod. – adorace u sv. Mořice |

tak poškozují dosavadní bezproblémovou reputaci školy, že musí být řešen s každým pomýleným kantorem za zavřenými dveřmi a noví Galileové se sklopenou hlavou tedy odvolávají své „nespravedlivé hodnocení“, neboť zaměstnanost dneška je nejistá a oni si navíc přejí být nazýváni „opravdu schopnými kantory“ (všeho). A škola je v očích veřejnosti „dobrá“, jestliže se žáci, potažmo tedy jejich rodiny, necítí obtěžováni úkoly, nároky a „zbytečným“ učením, jak sami odborně rozlišují.

U nových kolektivů často stojíme tvář v tvář atmosféře nejen podezírání se, ale přímo pověstné české škodolibosti, která netrpělivě očekává chybu druhého, raduje se, když má druhý škodu. Naštěstí jsou děti stále dětmi, většinou stačí pár týdnů, pár her, pár třídních akcí až je kolektiv jakžtakž stmelěn, přichází žák z jiné školy, - „cestovatel“ s vytříbeným smyslem pro vše zakázané, s velkými zkušenostmi a tajemnými kontakty, šířící kolem sebe již od rána cigaretový a jiný odér, a dobré vychování kolektivu je pryč. V takové situaci jsme povinni ponechat své dosavadní dobré žáky jejich osudu a vši silou se věnovat této nebohé ovečce, která má právo na trvalé nezapomenuté dotazy, připomínky a provokace a nesmí se cítit přehlížena.

Z toho důvodu byly zrušeny nejen pomocné školy, ale nyní už ani žáci s mnoha nedostatečnými a trvalou neschopností akceptovat požadavky ročníku, do něhož byli posunuti, nemohou být přijati do zvláštních škol, protože údajně nevykazují zásadní mentální postižení. Tyto školy pod pláštěm demokratického začleňování nepřizpůsobivých jedinců do fungujících kolektivů jsou připravovány ke zrušení. Zděšení spolužáků z normálních funkčních rodin, kteří neznají ani používaný vulgární slovník, ani netuší, jak účinně funguje sprostota a drzost a jak lze znemožnit zbytku třídy, aby se dalo pracovat, nebývá dostatečným podnětem pro změnu situace.

Pokud se zkušený učitel navzdory tlaku médií a pokynů ministerstva vypořádá se všemi uvedenými „klacky pod nohama“ a pořád by náhodou chtěl někoho zapáleně vzdělávat, je oblažen stohem tiskopisů, výkazů a pokynů, z nichž většina měla být včera odevzdána. Je také povinen mít na paměti, že vysoko nade vším ční bezpečnost žáka, která musí být každou minutu jeho pobytu ve škole řádně zajištěna a zdokumentována, tato dokumentace neustále ověřována a vylepšována a bezpečně ukládána.

Stůl takového třídního učitele se vyznačuje kromě hromad opravených a neopravených sešitů spoustou výběrových listin, telefonátů, letáků pomůcek, výsledků soutěží, odborných a zabavených časopisů, úryvků nemravných dopisů nutných dále řešit, podepsaných potvrzení, pozvánek, příprav do hodiny, stokorun od vybraných učebnic, zápisů z porad, omluvenek, veřejnější vlastní nesněžené svačiny, vzkazů, proč dnes nejde počítač, seznamů těch, co nepojedou na exkurzi, potvrzení od lékaře či zpráv z poradny aj. Do toho neustále zvoní a štvaneč vyběhá buď do třídy nebo na dozor, nebo tryskem na oběd, protože na chodbě už čeká nezvaný rodič, nicméně ho přece nemohu vyhodit, i když je za chvíli porada.

Ale stejně se ještě všichni snažíme usmívat. Alespoň na sebe, když se potkáme. To jediné se totiž v českém školství zatím nepodařilo zničit – úsměv a kolegiální tuš, kdo se snaží do posledních sil vzdorovat blbosti a nesmyslům. Pokud se vám zdá tak jako nám, že se loď českého vzdělávání potápí, prosím, modlete se. Nejen o svátku svaté Ludmily, ale přidejte se třeba k věřícím učitelům, kteří se modlí každou středu Korunku k Božímu Milosrdenství. Církevní školství získalo díky státním maturitám v očích veřejnosti obdiv a uznání. Za děti ve státních školách se ale modlí jen velmi málo lidí. A za ministerstvo?

Eva Blešová

na kameru jak obcházíme masiv Sorapisu a vyhlížíme v údolí jezero Sorapis, jak se noříme do hlubin špičatých věží masivu Cadini či stoupáme na vrchol Piz Boé v masivu Sella. Také fantastické výhledy z Nuvolau na Tofanu di Roses, Marmoladu, Monte Cristallo, Dürrenstein, Croda Rossu, Lagazuoi a mnoho dalších nezaměnitelných vrcholů jsme zvěčnili pro dny příští, abychom si mohli připomínat nekonečnou krásu tohoto kraje. A nesmím zapomenout na městečka a vesničky se svými malebnými, květinami vyzdobenými domky a pasoucími se stády krav na hladce pokosených zelených svazích údolí Val Pusteria.

To všechno a mnoho dalších krás jsme poznali díky laskavosti a obětavosti vedoucích zájezdů otce Josefa Říhy a Vítka Pořízka a také starostlivosti otce Antonína Hráčka, který s námi nejdříve jezdil a později nás ve Svatém Martinu vítal se svým milým úsměvem. Nedá se zapomenout na společné chvíle strávené na skalnatých horských stezkách či večer na Velehradě při kytaře. Myslím, že jsme v Kroměříži poznali mnoho milých lidí, se kterými se vždy rádi znovu setkáváme. Proto jsme se také letos po dvouleté odluce znovu přihlásili na zájezd. Tentokrát bez bratra, který nás navždy opustil, ale s novými přáteli jsme znovu okusili ničem nezaměnitelnou atmosféru Dolomitů. Prošli jsme nám již důvěrně známé trasy na Seekofel od jezera Braies, k jezeru Sorapis, masivem Cadin či kolem Tre Cime. Nově jsme vystoupali z Passa Giau na Averau a Nuvolau, někteří se poprvé podívali do tunelu na Lagazuoi, navštívili jsme také křížovou cestu sv. Františka z Assisi u Brunecku. Počasí nám prálo, nohy to vydržely a díky perfektní organizaci vedoucího zájezdu Vítka Pořízka, našeho skvělého řidiče Slávka Kašpara, výtečně vařící kuchařky Marušky Zavřelové a dalších zúčastněných jsme opět zažili nezapomenutelnou dovolenou, ze které budeme čerpat sílu v dalších dnech. Určitě bychom se do Dolomitů chtěli zase vrátit a strávit příjemné chvíle ve společnosti přátel z kroměřížské farnosti. Moc děkujeme

Miluše a Jiří Kudělkovi a turisté z Nového Jičína a okolí

Školní střípky - komentář učitelky ze základní „sekulární“ školy

Článek měl původně být vzkazem a doporučením pro rodiče na začátku školního roku, ale nejdříve je nutno vysvětlit situaci ve školství z pohledu těch, kdo tam pracují, příště pak přijde další téma.

Po prázdninách jsme všichni odpočinutí, děti víc, učitelé skoro, a pokukujeme na sebe s důvěrou a optimisticky. Obě strany si říkají „tebe letos zvládnou“, takže jsme vlastně na stejné notě. Na počátku roku máme po minulých zkušenostech mnohá nová předsevzetí a představy práce, my učitelé se letos vyzbrojujeme na častější kontakty s rodiči.

Iniciativu hned v prvních okamžicích spláchnou pokyny přednesené vedením školy na úvodních poradách. Ke všemu dosavadnímu, co nesmíme při výchově vedoucí k umožnění vzdělávání dětí dělat (neboť svoboda růstu a názorů nevypělých se nám stala babylónskou modlou, již jsme povinni se denně klanět), přibyl pokyn uspokojení nespokojeného rodiče. Je-li tedy povolán kvůli nezvladatelnému potomku do školy, musí odcházet ujištěn, že okolností, které jeho dítě přiměly se takto chovat, budou co nejpřísněji hned po vyšetření potrestány a napraveny. Za studijní nedostatky samozřejmě nesou odpovědnost pouze neschopní pedagogové, takže jedno nebezpečí je opět na čas rozptýleno.

Také se musíme vzdát udělování nepěkných známek, které snižují sebevědomí takto ponižovaných jedinců, ti se pak již nemohou plnohodnotně rozvíjet. Tento jev (pětky)

| | | |
|--------|----------------|---|
| 24.10. | <i>pondělí</i> | 16.00 hod. – výuka náboženství pro žáky 6. - 9. tříd v učebně u sv. Mořice 18.00 hod. – příprava snoubenců na sv. manželství |
| 25.10. | <i>úterý</i> | |
| 26.10. | <i>středa</i> | 10.20 hod. – setkání maminek s dětmi 18.00 hod. – studentská mše svatá u sv. Jana Křtitele |
| 27.10. | <i>čtvrtek</i> | |
| 28.10. | <i>pátek</i> | 16.00 hod. – setkání malé scholy v učebně |
| 29.10. | <i>sobota</i> | |
| 30.10. | <i>neděle</i> | 7.45 hod., 10.45 hod. - mše sv. u sv. Mořice 18.00 hod. - mše sv. u sv. Jana 19.00 hod. – adorace u sv. Mořice |
| 31.10. | <i>pondělí</i> | 16.00 hod. – výuka náboženství pro žáky 6. - 9. tříd v učebně u sv. Mořice 18.00 hod. – příprava snoubenců na sv. manželství |

List z kalendáře – Hradisko

| | |
|--|---|
| ● 2.10. (první neděle v měsíci) | - 14.30 – 15.30 hod. - kostel Všech svatých Hradisko - adorace |
| ● 3.10. (první pondělí v měsíci) | - 19.00 – 21.00 hod. – Lutopecny - společenství s modlitbami za uzdravení, Katecheze - Svátost smíření |
| ● 6.10. (první čtvrtek v měsíci) | - dopoledne - návštěva nemocných |
| ● v pondělí po 14 dnech | - 17.00 – 18.00 hod. - Miňůvky u p. Zdráhalu - modlitební společenství starších |
| ● 10.10. a 24.10. (2. a 4. pondělí) | - 19.30 – 21.30 hod. - fara Hradisko - biblické společenství |
| ● 4.10. a 18.10. (v úterý po 14 dnech) | - 19.00 – 21.00 hod. – Lutopecny - společenství CHO Naděje |
| ● každou středu | - 13.30 – 14.45 hod. - ZŠ Bezměrov - výuka náboženství |
| ● ve středu po 14 dnech | - 19.00 – 20.00 hod. – Lutopecny - modlitební společenství starších žen |
| ● každý pátek | - 18.00 – 19.30 hod. - fara Hradisko - společenství dětí malá schola |

Modlitební most

Předseda ČBK a arcibiskup pražský Mons. Dominik Duka vyzval věřící všech farností, aby se v předvečer státního svátku sv. Václava, kdy skončí bohoslužba v pražské katedrále a z Prahy vyjede slavnostní kolona s ostatky sv. Václava směrem ke Staré Boleslavi, spojili v modlitbě za náš národ a nechali vyzvánět zvony.

V Olomoucké katedrále se 27. září k mostu modliteb připojíme tak, že v 18 hodin bude slavena mše svatá na poděkování za blahořečení papeže Jana Pavla II., při které budou slavnostně přivítány jeho ostatky, které katedrála získala.

V závěru bohoslužby se pomodlíme modlitbu za národ a zazpíváme hymny. Věřící z blízkého okolí zvou do katedrály k uctění ostatků papeže, který naši diecézi dvakrát navštívil.

arcibiskup Jan Graubner

Text modlitby

Bože, Otče nás všech, děkujeme Ti za Čechy, Moravu a Slezsko - naši krásnou a úrodnou vlast. Děkujeme Ti, žeš nám ji po staletí pomáhal chránit proti nepřítelům vnějším i škůdcům vnitřním. Prosíme Tě, dej i nám dnes potřebné vůdčí osobnosti všude, kde chybí.

Dej všem dětem otce, matku a spořádaný domov a veď nás, abychom žili ve vzájemném porozumění a každý na svém místě po vzoru sv. knížete Václava, zodpovědně konali svůj úkol. Staň se tak skrze Krista, našeho Pána. Amen.



Pozvánka

Srdčně Vás zveme na **biblickou hodinu**, která bude **ve středu 5.10.2011 v 16.30 hod.** v učebně u sv. Mořice.

Téma: Jan 4, 1-11 Samařané, Ježíš podává vodu živou.

Žalm č. 86, prosebný i chvalozpěvný

Lukáš 11,1-4 Ježíš nás učí modlitbě Otče náš.

Ty jsi Pane váhavý k hněvu a svrchovaně laskavý.

Desátek biblického růžence.

Srdčně Vás zveme na **biblickou hodinu**, která bude v Psychiatrické léčebně **v pondělí 10.10.2011 v 15.00 hod.** v kostele sv. Cyrila a Metoděje.

Téma: Řím 1.1-7 Vstupní pozdrav sv. Pavla o moci Božího Syna a jeho evangelia.

Žalm 98. Chvalozpěv na Boha – krále.

Luk. 11,29-32 Znamení proroka Jonáše - co jsou to znamení, biblická postava proroka Jonáše.

Biblický růženec 1. desátek.

Hospodin uvedl ve známost svou spásu.

MUDr. Pořízek Bohuslav

Dny Charity 22.9. - 27.9.2011

● 22. 9. 2011 čtvrtek

Od 15:00 Pohádkové odpoledne s charitou – hravé odpoledne pro děti s povídáním o charitě, Charitní dům - Azylové ubytování pro matky s dětmi, Havlíčkova 2995, Kroměříž

● 23. 9. 2011 pátek

9:00 – 15:00 Den otevřených dveří – Charitní pečovatelská služba Kvasice, nám. A.Dohnala /komunál/, Kvasice

● 23. 9. 2011 pátek

15:30 – 18:00 Setkání zástupců dobrovolné Farní charity v Kvasicích, farnosti a Oblastní charity Kroměříž s veřejností a uživateli – Farní úřad Kvasice, nám. Antoše Dohnala 17, Kvasice

● 24. 9. 2011 sobota

Od 14:00 Oslava ke Dni Charity – setkání s rodinami uživatelů a uživateli - Charitní dům pokojného stáří, Cetechovice 71

● 26. 9. 2011 pondělí

16:00 – 17:30 Přednáška – Drogová „kariéra“ a posouvání hranic u uživatelů drog – Kontaktní a poradenské centrum Plus, Ztracená 63, Kroměříž

● 27. 9. 2011 úterý

9:00 – 16:00 Den otevřených dveří ve všech sociálních službách Oblastní charity

Vzpomínka

S P. Josefem Říhou jsme se již rozloučili, přesto chci ještě takto zavzpomínat:

Mnoho nás naučil, ukázal a choval se k nám tak, jak se na pastýře oveček sluší. Jeho poučná kázání, příkladné vzory píle duchovní i občanské, nám budou vždy ukazovat cestu.

Ta jeho byla těžká a konal ji s láskou ke svému lidu, bratřím a sestřám.

Nezapomenutelné jsou ty chvíle, kdy s námi putoval do Lurd, La Saletty, Říma. Nádherné a poučné byly zájezdy do Řecka, na Slovensko, do Dolomit i jinde. Nezapomněl při každé příležitosti najít místo, kde jsme mohli být přítomni mši svaté. Ať již pod širým nebem, na lodí, v kostele, a to v každém městě, které jsme navštívili. Dolomity byly nejen procházkou Boží přírodou, ale každé ráno jsme děkovali mši svatou za nový den.

Vždy našel pěkné a poučné slovo. Neodsuzoval ty, kteří hřešili, ale dodával jim slova útěchy i přísliby Božské laskavosti a Jeho odpuštění.

Otci Josefovi patří také poděkování za děti, které vyučoval a vedl, které křtil, připravoval k prvnímu svatému přijímání i biřmování. Oddával s laskavostí a vyprošoval milost i pro ty, kteří již odešli za Pánem.

Bylo by toho tolik, co má člověk na srdci. Chtěl by mnoho říci a děkovat člověku, který pracoval ve svých farnostech z celého srdce a ze všech svých sil.

Otec Josef si zaslouží, aby mu každý z nás denně děkoval modlitbou a vzpomínal na něho s křesťanskou láskou. Přejme mu, aby se v nových farnostech cítil tak dobře jako u nás a také na nás pamatoval ve svých modlitbách.

Nemůžeme nic jiného, než za každý den, kdy s námi v Kroměříži a Hradisku žil a vykonával své krásné a těžké poslání, říci Pán Bůh zaplat! *Jana Roubalová*

Dolomity 2011

Milí přátelé z kroměřížské farnosti,

minulou sobotu jsem se s manželem a s přáteli vrátila ze zájezdu do Dolomitů. Byli jsme tam s Římskokatolickou farností sv. Mořice z Kroměříže již po šesté a opět jsme plní dojmů, chtěla bych se proto o ně s vámi podělit. V dnešní přetechizované, hektické a uspěchané době je obzvlášť cenné najít místo pro klidné odpočinutí těla i ducha od pracovního procesu. V Dolomitech toto místo najdete stoprocentně - ve Svatém Martinu v penzionu Velehrad – v překrásné přírodě, ve společnosti milých a obětavých lidí, v pohodové atmosféře.

Když jsme byli v Dolomitech poprvé v roce 2003, netušili jsme, jak nás tento pobyt velice ovlivní. Vyprávěl nám o nich můj bratr profesor Jiří Palacký, který je navštívil se svým bývalým žákem Příborského gymnázia páterem Josefem Říhou. Do té doby jsme tyto hory vlastně neznali, přestože se hodně věnujeme turistice, hlavně však po našich krajích. Při prvním pobytu ve Svatém Martinu jsme byli uchvázeni nejen přírodou - mohutností a nekonečností skalních masivů, romantikou překrásných jezer a říček a rozmanitou květenou. Velké zážitky jsme také měli s příjemnými lidmi, které jsme na svých turistických cestách potkávali a hlavně se společenstvím lidí, kteří se sešli na Velehradě. Tak milou a příjemnou atmosféru jsme do té doby nikde nezažili. Proto jsme se také do Dolomitů vraceli v dalších letech s bratrem a sestrou a s dalšími přáteli, které jsme svým vyprávěním a také fotografiemi pořízenými na cestách lákali k dovolené v těchto končinách. Během let jsme se zdokonalili ve znalosti jednotlivých skalních vrcholů a vždycky jsme se těšili až vyjedeme z Misuriny na Auronzo a staneme pod obřími zuby Tre Cime. Také po technické stránce jsme se zdokonalili a teď už natáčíme

parku Retiro, kde je mnoho komunit, aktivit, lidí, nádherná zeleň i s jezírkiem a hlavně stín. Večer jdeme do Českého centra na modlitby se zpěvy z Taizé. Ve čtvrtek vše propuká, přilétá Svátý otec a všichni jdou na přivítání. Já jdu proti všem a kupodivu se hladce dostávám do Madridské katedrály. Zde se uctívá jejich patronka Almuđena (P. Maria), podaří se mi dostat až k ní a uctít její obraz a dokonce zde chvíli spočinu a vyliju si tu srdíčko. Poté si úspěšně vystojím frontu do Královského paláce (oči jen přechází) a pak je na náměstí koncert, tak tu zůstávám. No a v pátek to bereme přes fotbalový stadion Realu Madrid do obrazárny Prado (obrovské množství obrazů) na křížovou cestu se Sv. otcem. Jejda, tolik lidí, ale na obrazovku přes stromy trochu vidím a slyšet je, ale je to nějaké krátké a už se zase proplétám davem. Potkávám Čechy a kupodivu bydlí stejně jak já a tak honem na pořádnou večerku, protože zítra to bude den D! Dnes vše vypuká – stěhování národů na letiště Cuatro Vientos – máme super sektor přímo proti podiu D5, krásně vidím a jako bonus je tu obrazovka. Co jsme došli dřív, tak se tu smažíme na sluníčku, které pečce a dává nám najevo, že jsme ve Španělsku. Dostali jsme od pořadatelů jídlo na oba dny, jen voda zteplala a WC je od našeho sektoru daleko. A přicházejí další, houstne to tu, uličky tu už nejsou a chodíme přes sebe – to trochu Španělé nespočetali a dokonce už ani do sektorů nepouští ač máme průkaz. A když už tu jsme, nemáme jistotu návratu z WC a vůbec to své místo najít! Sluníčko se schovává, větřík pofukuje, papež na cestě a mraky s blesky na obloze. Kde jinde zmoknout než v Madridu (Řím teplo, Kolín zima s deštěm), je klasická bouřka. Nicméně se přežene a Svátý otec se k naší radosti vrací (tu chvíli se naše 4členná skupinka modlila a Pán nás vyslyšel). Myslím, že motto „Zapustte kořeny“ i text hymny „Pevni ve víře“ – jsme si už všichni plně uvědomili a dokázali, že to myslíme vážně. A jak říkal náš některý biskup - proč se to setkání s papežem dělá – my to potřebujeme zakusit i v tom davu a člověk není sám. Potřebujeme se setkat a sdílet se. Při zkrácené vigílii, už jen to, kdy se 2miliony opravdu ztiší a je TICHŮ..., papež klečí před monstrancí, tak to je taky něco. Pak si řekneme dobrou noc. Ráno začíná mše sv. se Sv. otcem. Též super, až na to, že je jen duchovní přijímání, což netušíme (včera jim vše zmoklo). Anděl Páně v tolika lidech latinsky, promluva a vyhlášení, že příští setkání je 2013 v Rio de Janeiro – vedle jásají Brazilci a my se taky třeba časem dočkáme. No a pak nám Sv. otec zamává za melodie Jesus Christ a Kristus vítězí, a to už zpíváme z plna hrdla česky! Stálo to za to všechno a jde se domů. Hala je zavřená, a tak čekáme a zase ty fronty. Nicméně kolem 21 hod. odjíždíme (opět se zvedá vítr a lijje) - ADIÓS Madride a setkání 2011. Kolem 15 hod. přijíždíme do Versailles, je pondělí a zámek je zavřen, jen zahrady jsou otevřeny a ty jsou pompézní. V 18 hod. je mše sv. v kostele sv. Ludvíka, kterou ukončuje novokněžské požehnání a protože se strhne bouře i s kroupami navracíme se (i s Janou) do kostela, kde se modlíme a dostáváme individuální novokněžské požehnání. Náš bus odjíždí kolem 1 hod. v noci. V Olomouci vysedáme před katedrálou v úterý 23.8.2011 kolem 19 hod. Chvála a dík Pánu, P. Marii, sv. Mořici a všem svatým i mému andělu strážnému!

A co mi nejvíc utkvělo v paměti a čím jsem celý Madrid žila – „že z kříže se neutíká“... , připomnělo mi to, jak se zpívá ...na krušné pouti žití pozemského... , ale stálo to za to a „zakořenilo“. Možná v tom okamžiku jsem si řekla: Proč? Anebo horší to být nemůže, ale může a až časem pochopím PROČ! Malý zázrak je i to, že jsem se nakonec dostala tam kam chtěla a přežila to ve zdraví (všichni neměli to štěstí). A šla bych do toho, i když bych teď věděla, co vše mne čeká. Nicméně tuto větu bych ještě v úterý nevyslovila J, až teď s odstupem času (po doplnění tekutin a spánku, zahojení se pár puchýřů apod.). Bohu díky i za vaše modlitby a myšlenky na nás.

Madridská poutnice Maruška Zdráhalová

Kroměříž – Oblastní charita Kroměříž, Ztracená 63, Kroměříž

Měření tlaku a cukru - Charitní ošetrovatelská služba, Ztracená 63, Kroměříž

Pedikúra zdarma - Charitní pečovatelská služba, Ztracená 63, Kroměříž

„A přesto říci životu ANO“ – výstava obrazů uživatele soc. služby F. Sýkory – Sociální rehabilitace Zahrada, Na Kopečku 1480/4, Kroměříž

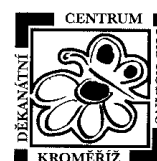
Doprodej zboží z charitní prodejny – sleva 30% - 70% – Oblastní charita Kroměříž, Ztracená 63, Kroměříž

14:00 – 15:00 „Život s duševním onemocněním“ – sdílení zkušeností tvůrčím způsobem - Sociální rehabilitace Zahrada, Na Kopečku 1480/4, Kroměříž

14:00 – 15:00 „Rozdávání srdíček“ – v obci Cetechovice, Charitní dům pokojného stáří Cetechovice 71

16:00 Mše svatá za charitní pracovníky a uživatele, slouží otec děkan P. J. Lambor – kostel svatého Mořice, Stojanovo náměstí, Kroměříž

Srdčně zvou pracovníci Oblastní charity Kroměříž.
Občerstvení zajištěno.



Centrum pro rodinu Kroměříž ve spolupráci s Ligou pár párů
Vás zve ve středu 5. 10. 2011 v 17.30 hod. na přednášku

Manželství za dveřmi ložnice (podle teologie těla Jana Pavla II.)

- * Boží záměr s lidskou sexualitou
- * stručné seznámení s Teologií těla Jana Pavla II.
- * význam lidské sexuality, jako řeči těla
- * křesťanská sexuální etika

* význam manželského slibu

* přirozené plánování rodičovství

Tato přednáška vycházející nejen z myšlenek Jana Pavla II. seznámí posluchače s křesťanským pohledem na sexualitu člověka a na její význam jako řeči těla. Zauvažujeme o křesťanské sexuální etice, zamyslíme se nad manželským slibem. Na závěr se dotkneme přirozeného plánování rodičovství, které z výše uvedeného vyplývá.

Přednášející: LPP - manželé Burgetovi, délka: cca 2 hodiny + diskuse

Informace: www.cpr-kromeriz.cz, e-mail: cpr-kromeriz@seznam.cz, tel.: 736 522 814

Plodnost není problém, ale dar.

Přirozené plánování rodičovství

Kurz symptomatální metody pro manželské páry, snoubence, ženy

Místo konání: Centrum pro rodinu Kroměříž

1. setkání - středa 12. 10. 2011, 17. 30 hod.
2. setkání - středa 19. 10. 2011, 17. 30 hod.
3. setkání - středa 26. 10. 2011, 17. 30 hod.
4. setkání - středa 2. 11. 2011, 17. 30 hod.

Obsah kurzu:

Naučit se rozumět vlastní plodnosti a umět ji používat jako dobrý dar ve spolupráci se Stvořitelem. Využití metody jak pro předcházení, tak pro docílení těhotenství.

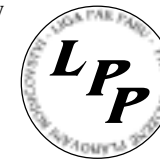
Pohled katolické církve na manželství, sexualitu a odpovědné rodičovství. Prostor pro diskuzi.

Lektoři kurzu: manželé Burgetovi, e-mail: rodina.burgetova@seznam.cz

Kurzovné je 300 Kč za pár nebo jednotlivce, příručka 175 Kč.

První setkání je zdarma, nezavazuje k účasti na celém kurzu.

Bližší informace a přihlášky: Centrum pro rodinu, www.cpr-kromeriz.cz, cpr-kromeriz@seznam.cz, kontakt: H. Župková, tel.: 736 522 814



Arriba Madrid + Tarragona (Reus) na předprogram

Hola moji milí,

jak někteří víte a modlíte se za setkání mládeže s papežem, tak tam nakonec a navzdory všemu jedu i já (třeba se tam potkám i s Janou V.). Beru to jako prosebnou i děkovnou pouť za všechno a všechny mě blízké mému srdci. Ale děcka jela z všelijakých důvodů. Já tam budu fyzicky a vy u TV, rádia či internetu budete se mnou, aby vám to nebylo líto (nakonec budete vidět a vědět víc než my tam). Bylo to náročné nejen fyzicky a přestože jsem na setkání už byla, tak toto se čekat nedalo – zážitků je moře (kladných i záporných, duchovních i světských) a je fakt, že na něj nezapomene nikdo, kdo se zúčastnil ☺ ...

Jsem v Olomouci před katedrálou, je pondělí 8.8.2011 17 hod. a očekávané je tu! Nejdřív je mše sv., vyslání a samotný odjezd do Španěl, krom našich blízkých nás vyprovází i dešť. Po „nalodění se“ zjišťujeme, kdo s námi všechno jede (vedoucí busu, o. Jiří z Rajnošek, animátoři, zdravotnice, překladatelky, samozřejmě naši úžasní řidiči). Řidiči to berou bez zastávek a v poledne jsme ve Francii v Annecy. Tady nás kromě milých farníků s občerstvením vítá vítr se sluníčkem z pod mraků, velké jezero s vysokými horami a pamětihodnostmi na kanálu (prý Benátky Francie). No krása a za 9 hodin jsme toho dost prošli anebo jen spočinuli u jezera, odváží i v něm. Dominantou je katedrála sv. Františka Saleského, který je zde i pochován a jeho celý život je spjat s tímto městem. Večer máme mši sv. a předtím uvítání zdejším panem farářem a životopisem sv. Františka v jeho vtipném podání (z Googlu úsměvném překladu). Po 22 hod. se loučíme a jedeme směr Reus, kde to naše ubytování budeme chystat, jak jsme se právě dozvěděli. Ráno kolem 10 hod. přijíždíme – svítí sluníčko a je tu teplíčko. Po naleznutí naší haly – nikde nikdo (organizátoři nejsou a nebudou – a naše vedoucí Kačka má vše na svých bedrech a my tak trochu s ní). Hala je to olympijská, podlaha pěkná houpavá při každém kroku, našly se tu sprchy i záchody, ale fronty budou, a to nemluvím o el. zásuvkách! „Zabydleno – děcka naše, tož vítajte u nás“, nakonec je nás tu víc než jsme plánovali, ale dobří lidé se vejdou. Odpoledne se jede do Českého centra do Tarragony, plavky s sebou a jdeme k moři (do kopce), protože mše sv. a program je až večer. Zjišťujeme, že moře je kus od centra a je mokré, slané a konce nedohlédneme J. Každý večer máme adrenalin, a to najít místo odjezdu busu (dav jde neomylně), pak halu a své místo na spaní a rychle konečně spát, protože vše teprve začne. Ráno se na celý den jede do Tarragony – máme celý den na prozkoumání města, je tu mnoho antických památek. My máme volný vstup skoro do všech pamětihodností a muzeí, teda pokud jsou otevřeny (v ten den a tu hodinu – protože tu dodržují siestu). Večer je v centru mše sv. a nové informace např. i to, že zítra jsme celý den ve farnosti Reus. Mají pro nás program tak, jak děcka v Tarragoně, ale ta budou mít mši sv. s arcibiskupem a my zase s ostatními mezinárodní v Reus. V pátek ráno se dělíme do skupinek a fasujeme 3 balíčky jídla (snídaně, oběd, večeře) a po kvapné snídani na chodníku před halou vyrážíme poznávat město, které je rodištěm Antonia Gaudího. Navštívíme několik kostelů, shlédneme video s jejich tradicemi, vidíme historické jádro, mineme muzeum Gaudího a docházíme předčasně k parku, u kterého je kostel a v něm pan farář chce zaspívat českou písničku a po českém Otčenáši a požehnání jdeme do parku a pak je volno. Tam zjišťujeme, co nám to ti Španělé dali za jídlo = jogurt, keksy, jablko, těstovinový salát, sladkou bagetu s jejich salámem, humus a gaspačo (to nikomu nechutná) a tak po zbytek pobytu byl nejlepší humus. Pár se nás potká v muzeu Gaudího, už se těším na originály. Večer je společná mše sv. s cizinci a v mnoha jazycích, poté následuje program, kde se představujeme navzájem. Ekvádorci ukázali své tance, Belgičané cosí pokřikovali a my je všechny učili polku. Půlnoc, tak honem do haly spát

a načerpat síly, zítra nás čeká Barcelona. Setkáváme se s asi 60.000 poutníky na mši sv. Naše kroky vedou ke chrámu Sagrada Familia od Gaudího a spadla nám všem čelist úžasem nad tou krásou. To se nedá k ničemu připodobnit a když jsme uvnitř, tak nemáme nikdo slov. Poté se rozcházíme do všech směrů – převážně kluci jdou organizovaně na stadion Nou Camp, já jdu do katedrály a okolí, jiní jdou do parku Güell, k moři či jen tak brouzdají historickým městem a někomu stačilo jezdit v metru. Večer se scházíme ke koncertu a po půlnoci jsme zpět v Reus. Je před námi neděle v Tarragoně, v klimatizovaném sále máme přednášku, pak je pod hradbami koncert a nakonec nám poví něco o katedrále (zasvěcené sv. Tekle). Je to skvost, ale těch je tu více, fakt pěkné město. Krom toho, že je siesta, tak je dnes i fiesta (svátek), což už nejsou otevřeny ani obchody, takže i s cizinci jsme v pár otevřených restauracích a čekáme na večerní společný program. Ten je v místní aréně a nakonec je vícejazyčný, i čeština tu zní. Od pořadatelů dostáváme svíčky a myslíme, že začne mše sv., ale k našemu překvapení je ještě růženec. Atmosféra je kouzelná, a když při Věřím zapalujeme od souseda ty svíčky a modlíme se společně, tak to je něco..., akorát před přijímáním ve 22 hod. odjezd děcek do Reus (přiznávám, že mi bylo do pláče). Ale tady jsem nejvíc cítila Boží přítomnost, i když Pán byl se mnou každý den a pociťovala jsem to snad na každém mém kroku. Ráno jsme vstávali s požehnáním a nevěděli, co nás čeká - vše se komplikovalo, stále se měnilo, ale večer jsme uléhali s díky za to dobré (a doufali, že zítra už to bude lepší, ale jednodušší to nebylo).

Je opět pondělí a my po mši sv. v Tarragoně vyrážíme už opravdu do Madridu. Jen se zatím neví, kde budeme bydlet, smska s adresou ubytování dorazí až po cestě. Před 20 hod. se ubytováváme opět ve sportovní hale, ale tato je mnohem menší, jsme tu víc jak sardinky a budou ještě větší fronty... Zde dostáváme vytožený batoh poutníka – triko, křížek, růženec, youcat, nealko pivo, týdenní jízdenku na metro, mapu (na té nejsme), stravenky, klobouk a vějíř (ten byl nepostradatelný). Už za tmy jdeme najít metro, naše České centrum a někde se najíst. Zjišťujeme, že jsme zase snad nejdál a na přednášky do Pavilonu budeme potřebovat aspoň hodinu! Ale to nám teď nevádí, protože dostáváme 3chodové menu, je to změna po balíčcích a moc dobré - salát či sendvič, hlavní jídlo a pak zákuskek – ten už jíme po cestě, protože je po půlnoci a prý nám zamknou školu (pevně věříme, že ne). K té docházíme kolem 1 hod. propocení, unavení, ale chutně sytí. A to „Pevni ve víře“ nás bude provázet nejen při zpívání této oficiální hymny setkání. Ono totiž ani nic jiného než důvěřovat Pánu nešlo. Když jsem odjížděla na setkání a ne poprvé, tak jsem si říkala, jak si ten andělíček strážníček mákne, ale že až tak jsem netušila. K tomu všemu jsem prosila o roztažení ochranného pláště nad námi i svou patronku a naše hradiské všechny svaté už doma. A nevím jestli se k vám doneslo, že každý autobus měl svého patrona – hádejte, my měli sv. Mořice. Je úterní ráno a po modlitbě, zkulturnění se a snídani vyrážíme na český program do klimatizovaného pavilonu, kde jsou modlitby, myšlenky, scénky, katecheze a mše sv. s biskupy. Poté následují diskusní skupinky, kde se rozebírají katecheze a samotný festival mladých v Madridu. Město je velkolepé, projdeme se parkem, náměstíčky, projdeme se pár zastávkami metra (jsou i na povrchu a krásné budovy) a zjišťujeme, že kde se chceme podívat jsou fronty a všude davy... Večer je uvítací mezinárodní mše sv. poutníků na Plaza de Cibeles či v našem Českém centru. Středeční odpoledne strávím společně s Janou (všechny v Hradisku i další známé pozdravuje) a její kamarádkou – původně jsme chtěly jít na muzikál o Janu Pavlu II., ale ve frontě na nás nezbyly lístky. Jdeme z placu od Kolumba třídou, kde zítra pojedou papež až na náměstí Cibeles. Náhhera - krásné domy různých stylů, sochy, na podíu vše nachystáno k příjezdu. Protože je vedro jdeme do